

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oară 6 cr.
a treia-oară 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăci Nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumerează și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Numele singuratică 5 cr. se vînd la »Tipografia«, soc. pe acțiuni.

Invitare de abonament

la

„TRIBUNA“.

Cu 1 Octombrie 1897 încep
noue abonamente lunare, cuar-
tale, semestrale și anuale.Domnii abonați sunt rugați
a grăbi cu reînnoirea abonamen-
telor lor, pentru regulata expediție
a foil.Abonamentele se fac prin
mandate postale și numai pentru
un timp, oare începe cu prima și
se termină cu ultima lună, după
stilul vechiu.Abonamentul anual costă . . . 14 fl. — cr.
Abonamentul semestral . . . 7 fl. — cr.
Abonamentul trimestral . . . 3 fl. 50 cr.
Abonamentul lunar costă . . . 1 fl. 20 cr.Este în interesul dlor abo-
nați, ca adresele să fie însemnate
oât se poate de corect și legibil.Domnii abonați vechi sunt ru-
gați a lipi pe mandatul postal
adresa tipărită dela fașile, în
oare li s'a trimis „Tribuna“ până
acum.

Administrațiunea.

Presa maghiară

despre

Visita regelui Carol.

Sibiu, 30 Sept. a.

Astăzi cunoaștem aproape toate vo-
cile de presă, ce s'au dat la iveală cu
prilejul sosirii la Budapesta a Suveran-
ilor Români. Cetitorii noștri au primit
ieri și primesc astăzi cele mai marcante
părți a articolelor apărute cu acest
prilej în ziarele maghiare.O curioasă impresiune rămâne omului,
cînd citim articole. Ei băjbăie de min-
ciuni și insulte. Fățarnicia și prefăc-
toria își arată prin ei toate metehnele
sale. Îngâmfarea și grandomania ma-
ghiară, notată prin ultimele eveni-
mente, își găsește aci de nou expresiunea
sa fidelă.Și dacă din acest complex de lin-
gușiri și măguliri nesincere, minciuni
sfruntate și neadevăruri-cliseu, dacă din
acest hal de vorbe cu rost și fără rost
cauți ceva, ce se poți reține, drept con-
cluziune, drept învățătură, ce găsești?
Foarte puțin!Organele de rang oficios mai înalt
se țin mai sus pe nivelul diplomației.
Despre noi, relațiile acestei visite la
soarta noastră, nici nu se amintește.
Alte eșarși, de pildă „Kolozsvár“, merg
pană peste granițele competenței, și evocă
de nou *duchul moderatismului*, căruia
de nou — zice-se — i-ar fi sosit tim-
pul. Vom vedea, dacă acest apel va ră-
mâne oare fără ecou, fără răspuns? Ori
că doară răspunsul s'a dat chiar înainte
de ce „apelul“ s'a publicat în „Ko-
lozsvár...“?Una la tot cazul trebuie să o accen-
tuăm acum — fie și numai în treacăt —
anume: după ultimele evenimente are și
mai puțin înțeles, ca ori-și-cînd, ca la
noi, în slul poporului nostru să se ad-
mită îndreptățirea „moderatismului“, în
felul cum îl cheamă „Kolozsvár“. Dacă
și după cele experiate în timpul din urmă
vor mai cuteza, unii sau alții, ca rupend
solidaritatea, impusă de forța situației, să
se dea coadă la topor în mîna guver-
nului, vom trebui și noi să gădum a
stirpi radical acele uscături, cari pot să
devină primejdioase, în felul acesta, co-
drului național...

Dar' să revenim.

Să găsim printre multe voci de
presă și de cele, cari măcar în parte sînt
sincere și spun, că legătura, ce s'ar fi
făcut ori va fi să se facă, între România
și Ungaria, nu se întemeiază pe simpatie,
ci pe stla împrejurărilor, pe comunitatea
de interese.Și totuși, chiar și aceste foi, cum
trătează ele cu noi?Lupta noastră sfîntă pentru cele
mai elementare cerințe ale existenței și
desvoltării noastre naționale e timbrată:
dacoromânism.Plîngerile legitime ce le facem lu-
mei, unicul for ce ni-a rămas — despre re-
voltătoarele lovituri ce zilnic ni-se aplică
și despre suma de ilegalități, încălcări de
lege și brutalități ce se comit în contra
noastră — sînt timbrate „calomnii“ și
„trădări de patrie“.Simpatia firească și sprijinul moral,
ce frații noștri din regat ni-le dau în
lupta aceasta grea, contra cutropirei și
exterminării, cu ce ne amenință întreg
sistemul de guvernament din țeară, sînt
cualificate drept: *irredentism*!Aci zace nebunia, absurditatea si-
tuației.Căci nu se poate ca o legătură să
existe între două părți, cari așa de pu-
țin se înțeleg una cu alta. Nu se poate
ca alianță să existe între fratele meu și
între cel-ce caută să mă răpună pe mine.
Fratele meu nu va putea da nici cînd
sprijin aceluia, care caută să mă exter-
mineze pe mine. Nu există împrejurări
pe lume cari să constrîngă așa de mult
încît legile firei să fie desmințite.Ungurii trebuie să recunoască în fine,
că lupta noastră e loială și îndreptățită.
Ei trebuie să ne creze condiții de exis-
tență în libertate și se ne garanteze
desvoltarea națională. Ei trebuie să ca-
seze toate măsurile excepționale ce au
luat, prin legi și ordinațiuni, prin plac
și arbitriu, în contra noastră.Până cînd nu vor face aceasta dra-
goste, ori simpatie, ori prietenie între
Români și Unguri, nu se poate. Până
atunci ori-ce legături diplomatice rămân
literă moartă, fără valoare tocmai în mo-
mentul decisiv.Capii suverani pot contracta legă-
turi. Dar' *popoarele* sînt chemate a
executa contractele încheiate.În cele următoare facem loc, con-
tinuativ, vocilor de presă:

Magyar Hirlap.

Organul liberal jidovesc, condus oare-
cînd de *Horváth Gyula*, nu pregetă a
spune mai pe față, că legătura dintre Un-
garia și România nu se bazează pe sim-
patie, ci pe necesitatea situației și a inte-
reselor. La sfîrșit își exprimă regretul,
că *Horváth Gyula* n'a ajuns să vadă
realizat scopul, pentru care atîta a lucrat.

Eată cuvintele organului jidovesc:

„Nu ne orbește strălucirea sărbătorească
și dacă opoziția română nu ar fi purtat de grije
de aceasta, noi totuși vedem, că visita regelui
român nu se razimă pe o opinie publică așa
de unitară, cum a fost aceea care a însoțit
d. e. pe regele nostru în drumul său la Bu-
curești. Considerînd importanța internațională
a acestei visite, știm că de greu e a exclude
din politică acele simpatii firești, care leagă
la națiunea franceză pe ori-ce popor iubitor
de libertate — dar' apoi pe acela, care se
simte neam de sânge cu puternicul frate latin.
Și ori-ce porniri ar fi condus pe Rusia în
rolul său eliberator, a curs atîta sânge rusec
și s'au vîrsat atîtea ruble pentru România,
încît nu e mirare, că acolo mai sînt încă
multe simpatii rusești. Istoria chiar așa își
îngrijeste drumurile, ca și cea dintîiu și recere
timp, pentru-ca să împingă curentele opiniei
publice într-o alvie nouă, neobișnuită și ne-
cunoscută. Deocamdată e de ajuns, dacă acea
conștiință, că interesele românești coincid cu
cele austro-ungare și cele germane, a stră-
bătut în cercurile mai mature și decisive ale
României. Aceeași *necesitate politică* și aceeași
stla a împrejurărilor, care a făcut să s'ajungăacest rezultat, cu timpul va face să s'ajungă
și mai mult și va face să s'ajungă totul.În acest „totul“ socotim și încetarea ne-
înțelegerilor maghiaro-române. Să nu creadă
nime, că simțim mînie sau ură față de opinia
publică românească, în ale cărei valoroase
cercuri se învîrt încă *curente puternice contra*
noastră, și precum pe tot locul în lumea
cultă presa reprezintă opinia publică, în acest
cas încă e așa; *abținerea curtența, dar' ho-*
tărîtă a ziariștilor români arată evident, că
în chestiunea frățietății maghiaro-române sîntem
încă numai la începutul începutului. Și
în acest lucru s'a greșit cu mult mai mult
extra muros, și recunoaștem, și intra, decât
ca cumpătarea să poată fi ușoară. Știm, că
nici într'un chip n'au drept acei opoziționali
și ziariști români, cari cred, că națiunea ro-
mână ar avea ceva de răfuit cu cea maghiară,
dar' și dacă motivele lor nu le primim și
sentimentele lor le știm și le judecăm ca false,
totuși n'avem motiv de a ne îndoi, că ei își pri-
vesc motivele ca fiind bune și că sentimentele
lor sînt sincere. Să stimă patriotismul lor
chiar și în erorile sale, căci știm despre noi,
ca ce putere susținătoare pentru națiune este
patriotismul chiar și în erorile sale.Și eărăși vremurilor și forței împre-
rărilor internaționale mai puternice decât ace-
stea, concredem, că aceea recunoaștere care
a pătruns deja cercurile hotărîtoare române,
va pătrunde întregă România, și după aceea și
pe *România noastră*, că precum avem interes
reciproc ca să fim de-a lungul Dunării două
state naționale puternice și unitare, așa peca-
tuște contra propriului său interes, acela
care din ori-ce cauză, fie aceea și în erorile
sale deamnă de stimă, atacă unitatea și ca-
racterul național a celuiălalt. Situația no-
astră în Orient, nu tăgăduim, are trebuință de
România. Dar' România, încă nu poate tă-
gădui nime, are și mai mare trebuință de
noi: de un mur de apărare așa tare, puter-
ternic și de un așa demn de încredere spri-
jinitor. Dar' această putere, această tărie și
această încredere își are izvorul și garanția
numai într'acel *stat național unitar*, care e
un paiaș de nesuferibil în ochii *irredentei*
române. De o Ungarie sdobită, slăbită și de-
cimată, ce folos ar putea avea România? De
aceea ar fi chiar din punct de vedere al na-
țiunii românești o politică de sinucidere, acea-
stă politică irredentistă, care că slăbește în-
tr'una atît la înfîință, cît și la însemnătate,
nimic nu arată mai bine, decât aceea că în
București prima condiție a capacității de gu-
vernare e ruperea sinceră a ori-ce legături cu
irredenta.În fine nu simpatia și înclinarea creează
relațiunile politice, ci relațiunile politice și in-
teresele internaționale sporesc încetul cu încet
simpatiile nouă și stîrpesec antipatiile
vechi. Dacă ne-am putut împrieteni cu Au-
stria; dacă Austria isbită de alianța germană
a putut pași la alianță cu Prusia și eliberata
Italia cu oprimatorul austriac; dacă până-cînd
pe stradele Parisului sînt înfuriată de gîndul
revanșului, în Elysée și în Palais-Bourbon în-
tr'adever au revenit la ordinea zilei cu pri-
vire la Alsăția și Lotaringia: națiunea română
încă se va împrieteni cu gîndul, că Ardealul
să ni-l ținem nouă, pe care nu l'am luat
dela nime, pe care nu șabia, ci sângele ni-l'a
alipit, ear' în conștiența noastră ce trăese
acolo (în Ardeal) *numai violența a putut vîri*
și artificial într-o conștiență națională și
istoricește falsă. Și precum nici roii nu ne
amestecăm în consolidarea națiunii și a sta-
tului român de dragul fraților noștri maghiari,
cari trăses de asemenea într'un grad cu sclă-
vii în România, națiunea română cu senti-
mente și desvoltare constituțională încă nu se
va amesteca într'ale noastre. *Prietenia româno-*
maghiară e necesitate politică, care singură
își lucrează terenul pentru sine.

Egyetértés.

Organul kossuthist *Egyetértés* scrie
în primul său 28 Sept. c. între altele
următoarele:„Față de regele Carol am avut întot-
deauna simpatie sinceră și caldă, din pricina,
că s'a silit, ca prieten bun, a susține rela-
țiuni bune între Ungaria și România. Nu el
a fost de vină și nu este nici acum, dacă
între națiunea noastră și între națiunea ro-
mână au fost și sînt încă diferențe. Regele
Carol s'a adoperat prin o lucrare înțeleaptăa reduce aceste diferențe, pe cari le-au creat
stăruințele daco-romane ale Românilor ultraști
din Ungaria și pe cari le-au nutrit agitatorii,
prin calumniile neomenoase, aruncate nouă.
Dar' chiar diferențele aceste, cu privire la
noi Maghiarii și din punctul de vedere al po-
liticeii noastre naționale, dau însemnătate, vi-
sitei părechii regale române în Budapesta.„Ținută de acum a unei părți a presei
din România, care nu poate să fie decât
manifestarea nematurității politice, dornică
de agitații neînfrîmate, nu poate să altereze
cavalierismul și ospitalitatea noastră. Re-
ducem la valoarea lor adevărată grămadă de
noroiu a atacurilor și defaimărilor, pe cari
tocmai din prilejul visitei regești le adresează
o parte a presei din România nu numai na-
țiunii maghiare, ci și regelui Carol.Noi primim în augusta persoană a re-
gelui român pe personificatorul desvîrșit al
statului român, care venind la noi, aduce cu
sine prietenia și bunăvoința statului român.
Aceasta o considerăm și o apreciam noi
mult.Simpatia și bucuria ce se manifestează
din prilejul visitei, se cuvine atît oaspeților
înalti, cît și întregii națiuni române.Interese reciproce avisează și pe Ma-
ghiori și pe Români să trăiască în relațiuni
bune. Ar fi o mare prostie la ambele po-
poare, dacă ori noi, ori Români, nu ar pri-
cepe valoarea cea mare a bunelor rapoarte
și dacă rătăcirile netrebnice ale daco-romă-
nismului ar orbi națiunea română sau ar
amări pe Maghiari.„Noi ne dăm silința (?!) Red.), ca să pre-
venim greșelile fatale. Ceea-ce pretindem noi
dela Români din Ungaria, e natural (?!) Red)
căci cu aceasta e dator ori-ce cetățean ma-
ghiar ordinei, autorității și constituției statu-
lui. Scopul la care întesște daco-românismul,
dus în rătăcire pe calea agitației neînfrîmate
și fără conștiință, nu e nici just, nici drept
și nici înțelept nici cinstit...“

Pester Lloyd.

Organul prim al guvernului nu amin-
tește cu nici un cuvînt despre noi Români
din Monarchie.Reamintește primirea ce i-s'a făcut
Monarchului nostru în „micul Paris de
lângă Dimbovița“, laudă pe regele Carol,
„care nu are să se teamă de judecata
istoriei“ și zice:„Noi la rîndul nostru vedem și consta-
tăm cu satisfacție sinceră succesele culturii,
care sînt adevărate opere ale unui principe
al păcii. Grelele furtuni ale anilor 70 au
operat în România, cel mai puternic între
statele balcanice, curățind și luminând. În-
vingătorul dela *Plevna* care primădată și cu
un efect așa de surprinzător a probat valoarea
tinerei sale armate și care mulțumita Rusiei
a experiat-o într-o formă așa de dureroasă,
prin lupte și prin desiluzii s'a avîntat la cea
mai înaltă concepțiune a chemării de Dom-
nitor.“La întrebarea dacă există documente
despre o alipire a României la tripla alianță,
nu reflectează. Combinațiuni nu face, pen-
tru-că ele nu schimbă *faptele*. Continuă apoi
astfel:„Pentru noi faptele înfățișează următorul
tablou înbucurător: Noi vedem, că România,
din d'unul neumbat și plin de pedeci al stă-
rilor avitice fa condusă de mîna puternică a
domnitorului ei pe calea culturii apusene, pe
care cresc și se întări atît din punctul de
vedere moral cît și din cel material. Cu
satisfacție sinceră vedem, că printre toate cu-
rentele, care străbat prin viața politică a
României, acela este cel mai puternic, care a
recunoscut în menținerea păcii cea mai sigură
garanță pentru o desvoltare salutară a țării
și care e și în stare de a pași cu cea mai
mare autoritate pentru de a valida aceste
convingeri.„Vedem mai departe cu plăcere, că de
minuat armata română s'a întărit stînd ex-
c'usiv numai în serviciul ideii de pace; cum,
desvoltându-se pe baza, ce i-o dase regele
Carol, armata română a devenit un factor al
statului învecinat cu noi, ce impune respect.
În sfîrșit vedem cu bucurie cordială, cu că
caldoră însuși regele Carol la ori-ce ocazie
documentează, că de mult ține ca legăturileprieteniei între el și monarhie, legături în-
temeiate pe simpatie și stimă, să se întărească
tot mai mult și mai mult“.

Neues Pester Journal.

După unele repriviri istorice organul
„liberal“ are următorul pasaj:Desvoltarea istorică prin care Germanii
la Dunărea-de-sus, Maghiarii la mijlocul Du-
nării, Românii la Dunărea-de-jos au fost puși
ca un ic între Slavii dela Nord și dela Sud,
a arătat curții și cabinetului din București
unde se caute legături. Desele visite ale re-
gelui Carol în Berlin, visitele aproape an de
an ale lui Brătianu, și ale ajutorului său
Sturdza, actualul ministru-president român, la
Bismarck și la Kálnoky, indicau apropiata
hotărîre. Aceasta a urmat cu prilejul petre-
cerii lui Carol I. în Berlin, la un botez, după
o lungă convorbire a regelui cu Bismarck.Brătianu a fost chemat la *Spre* și a
însoțit pe monarhul său la Viena, spre a
visita curtea noastră: România a fost cîștigată
de atunci pentru alianța păcii.“Încolo ziarul guvernamental zice, că agi-
tațiunile „*Lige*“ au fost peste valoarea lor
estimate. Ministrii repășiți și doritorii de
portofolii (!!) fac agitație profesională, dar'
îndată-ce ajung la putere, cultivă cele mai cor-
diale relațiuni cu Austro-Ungaria. 8 cabinete
s'au alternat dela căderea lui Brătianu și mem-
brii tuturor au făcut metamorfosarea aceasta.

Magyarország.

Organul fracțiunii Ugron-iste scrie în
nrul dela 29 Sept. n. următoarele:„Cînd (Regele Carol) întoarce visita re-
gelui nostru în capitala ungară, nu numai nouă
ne vine în minte, că o *agitatie fără suflet*
totdeauna a demonstrat cu împăratul austriac
contra regelui maghiar, și jidmășii memoran-
diști au apucat fuga la Viena, ca să ridice
plângeri contra Maghiarilor. Situația, care
se clarifică, ne dă în de-ajuns satisfacție prin
faptul, că ne vine în ajutor preclaritatea de
domnitor a înțeleptului și constituționalului
Rege al României, puterea și vaza ce mereu
se consolidează a românimii, ca să ajute a
scote în relief ființa Budapestei ca reședință
regească maghiară. Cunoaștem marele pond
al visitei în politica internațională, cînd se în-
templă înaintea noastră și la noi siglarea fe-
stivă a alianței României.Desavunarea *irredentei române a agitato-*
rilor, e strălucită în visita dela Budapesta.
Sibiul ar vră să conducă Bucureștii? Dar' di
Urechid și memorandiștii, nu ei face politica
externă.Opoziția română a și combătut la înce-
put visita la Budapesta, ba foile din Bucu-
rești încă și acum discută despre aceea, că
naționalitățile din Ungaria pot primi cu spe-
ranță mare prezența domnitorului Carol.
Sturdza, președintele consiliului și ministru
de externe, lipsește ce e drept din suita re-
gelui român, pe cînd la Budapesta au venit
factori diplomatici, ministrul comun de externe
și legatul austro-ungar din București. Dar'
întîmplările au redus absența lui Sturdza la
un incident fără însemnătate. Apropierea Ro-
mâniei și a Ungariei s'a început. Aceasta a
fost dorința noastră. România nu a arătat
simpatie față de Ungaria; folos din aceasta
nu au avut decât agitatorii din Ungaria. Am
primit cu răbdare atacurile, și sîntem siguri,
că acum ori mai tîrziu, noi Maghiarii și Ro-
mâni, putem fi unul altuia de folos reciproc.
Situația României e analogă cu a noastră.
Considerînd originea ei latină, ea are neamuri
mari și fruntașe, dar' aceste neamuri sînt de-
partate în lumea mare. Un vecin bun e mai
aproape, chiar și lovitura îi ajunge deodată.România de asemenea numai în ultimele
decenii s'a emancipat de desastrele trecutului,
și i-s'a desvoltat viața constituțională într'un
chip demn de învidiat. Situația geografică și
pe ea o încunjură cu rase străine; virtăți
între Slavi, ea este în drumul ostilor rusești,
de câte-ori trec spre țările balcanice. Ultima
alianță de arme cu Rușii încă n'a fost un re-
sultat al însuflețirii, ci a forței împreju-
rărilor.Nouăle evenimente din Balcani eărăși
sînt amenințătoare. Vecinii slavi ai României
sînt suspecți. Dacă în Macedonia își eluptă
libertatea, sau întăresc cu ea puterea Bulga-
riei ori a Sârbiei, pentru România nu e indi-
ferent, nu numai pentru-că în Macedonia ar

ajunge mulți români în curentul slav, ci fiindcă ar veni rîndul și la Bulgarii din România cari locuiesc în Dobrogea, între cari agitația e continuă, pe față ori în ascuns. Rusia încă a apucat în unghii pe românii din Basarabia, cari în curînd își pierd naționalitatea, nu așa, ca românii din Ungaria. Românii dar s'au alipit la tripla alianță, și tripla alianță isolează acum pe Rusia de Europa, dela Marea-de-Ost până la Marea-neagră. România acum poate păzi pragul ce duce în Balcani.

Nu mai pînă la o vreme au putut refîine agitatorii de profesie pe România dela alianță naturală. Pînă la o zi poți să te împotriviți la cruda realitate, dar să lupți contra ei nu. Și România și-a ocupat acum locul natural.

E aici ocazia, ca patrioții buni ai României să se înțeleagă. Avem încredere în de ajuns, și când ne-am încrezut unii altora totdeauna am rămas vecini buni. Acum nu ne mai poate face să credem, că agitația se nutrește din România. România scapă din brațele răutăcioase, lacome și se întîlnește brațele frățești.

Pesti Hirip.

Guvernamentalul *Pesti Hirip*, aminteste, că atât Maghiarii, cât și Românii s'au deșteptat și au progresat, de când în statele lor s'a introdus constituția și că ambele popoare sînt așezate între Slavi și Germani, apoi continuă astfel:

„Alianța dintre Maghiari și Români, care s'a ivit deja în formă aventuroasă sub domnia lui Cuza, pe timpul emigrației maghiare, acum s'a apropiat de încheiere în formă reală. Misiunea istorică a popoarelor delătura ori-ce neînțelegere, dușmănie și pedecă și triumfează mai curînd ori mai tîrziu. Aceasta e puterea naturii, care nu suferă forța, încătușarea. Figuri mici pot să apară la suprafață și pot turbura desvoltarea, dar în fine totuși triumfează bărbății de stat, în a căror suflet se reoglindează spiritul poporului lor și știu să descifreze cartea sorții scrișă cu caractere secrete.

Visita regelui român la Budapesta ne arată, că în România s'au limpezit opinia publică, încep a aprecia just (?) Ungaria și să recunoască comunitatea de interese ale celor două state... În unele state balcanice regatul este în adevăr regat democratic. Națiunea a creat tronul și a așezat în el pe domnitorul ales. În un astfel de stat hotărîrea domnitorului este în consonanță cu majoritatea covârșitoare a națiunii. Căldura Regelui Carol ne arată, că marea majoritate a poporului român este pentru politica aceasta înțeleaptă...

„Pesti Hirip” își încheie articolul, declarînd, că Ungaria are de scop a deveni stat național maghiar.

Pesti Napló.

Pesti Napló salutînd pe regele Carol în călduroase cuvinte urmează:

„Cînd regele Francisc Iosif a chemat la Budapesta părechea regală română, n'a fost doar străin de Maiestatea Sa gîndul, că vizita aceasta poate avea binecuvîntată influință și asupra legăturii reciproce a opiniei publice române și maghiare. Zicem opinie publică căci legătura între olaltă a guvernelor a fost și pînă acum așa de prietenească, pe cum numai se poate dori. Și eată opoziția română agită contra vizitei regelui la Budapesta și sînt oameni cari acestei agitații atribuie faptul, că prim-ministrul Sturdza a rămas departe de înțînirea dela Budapesta. Regele Carol cunoaște mult mai bine mijloacele, cu cari obicinuesc a se provoca la București asemenea întoarceri, decît să fi putut face asupra-i o deosebită impresie asemenea demonstrații, dar asupra noastră — nu tăgăduim — totuși au influențat neplăcut aceste lucruri, cari arată, că România pe care noi o privim și dorim a o privi și pe viitor de aliatul nostru firesc, încă tot nu și-a înțeles deplin situația.

Nu din vană lăudăroșie recomandăm vecinilor nostri pilda ungurească. Dar și fără lăudăroșie putem să indicăm, că o procedură asemenea celei de acum a opoziției române e imposibilitate în Ungaria. Dacă e vorba de acțiunea regelui nostru, renumele cult al națiunii noastre, politica externă a statului nostru, atunci amănunțita politica de partid și numai considerațiile naționale ne dau direcția în ținta noastră; atunci într'un șir se află întreaga opinie publică maghiară și presa opozițională abia se poate deosebi de cea guvernamentală. Nici-cînd nu s'a încercat la noi a se pune politica externă în serviciul certelor noastre interne de partid. În bună parte acestei împrejurări are a-și mulțumi Ungaria poziția internațională. În România nu-i așa. Cei-ce ar dori să trîntească pe prim-ministrul Sturdza, nu se dau îndrăgostiți dela aceea, ca să străineze Ungaria de țara lor. Deși tot atât de bine știm, că ori-cine și dacă ar ajunge odată la guvern, prin fap-

tele lor ar și dovedi, că însuși logica istoriei și situația, Europei pretind, ca Maghiarii și Românii să trăiască în frățescă unire între olaltă. Dacă am vrea să stăm la chibzuiri am pute arăta, că această unire nu-i chiar așa arzător de necesară pentru noi, ca pentru Români. Ungaria e părtașă unei mari puteri și e în alianță cu alte două mari puteri — dar oare care mare putere ar fi aliatul României dacă ea se întoarce dela noi? Noi, după-cum vededese faptele, eventual putem trăi în foarte bună prietenie cu Rusia — o poate și România spune despre sine aceasta?”

Budapesti Napló.

„Faptul, că această vizită se face în capitala Ungariei, mărește importanța ei și o face simpatică și poate memorabilă în relațiile ei privitoare la politica internă a patriei noastre.

Cu prilejurile aceste festive n'are loc plîngerea și recriminațiunea. Nici nu ca să ne plîngem, ci numai pentru completarea lucrurilor amintim, că nici România oficială nu a stat tocmai departe de cea mișcare pécatoasă, pe care au pornit-o agitatorii daco-români din Ungaria, pe care o atîta de mulți ani bucureștenii, care împrăstie calomniile joshnice despre Ungaria înaintea străinătății și care în ultimele sale ținte atacă chiar integritatea teritorială a statului maghiar. Nu ar trebui să ne încordăm prea mult, dacă am voi să căutăm din apropiatul trecut date, spre a dovedi, că guvernele române au încurajat și au întărit printro amicală trecere cu vederea, ba chiar și cu sprijin ascuns acțiunea aceea organizată, care aici la noi înseamnă trădare de patrie, ear' acolo la ei un amestec necompetent în afacerile interne ale unui stat străin. Aceasta nu e o recriminațiune, din contră trebuie să recunoaștem cu cumpănită apăsătoare, că guvernul Sturdza, de cînd a luat conducerea afacerilor României nu numai că a rămas liber de păcatul antecesorilor sei, ci s'a născut chiar a-l exprima prin cea energie înțeleaptă, cu care s'a opus sprijinirii din România a trădătorilor de patrie din Ungaria. Guvernului Sturdza trebuie să-i dăm această recunoștință, că față cu Ungaria s'a născut a împlini toate postulatele ce le impune corectitudinea relațiilor internaționale și cu zel a smuls din cale toate pedecile acelei politici al cărei act de mare importanță este tocmai vizita în Budapesta a părechii regale române”.

Nemzet.

Oficiul maghiar publică în nrul dela 29 Sept. n. un articol de Jókai, „Magnus annus Platonis”. Extragem din el următorul pasaj dela început:

„Avem cauză să credem, că a sosit acel mare an, care formează începutul păcii eterne.

„Aceasta nu ne-o anunță tripodul Pythiei, nici viziunea postului, ci logica faptelor. Domnitorii și națiuni au trebuință de pace: războiul nu e în interesul nimărui. Toate cele cinci puteri stau gata de apărare, nici una însă de atac. Domnitorii se vizitează unii pe alții și cînd se îmbrășează, de sigur exprimă bunăvoința popoarelor lor.

Nu pravul fără fum va aranja viitorul Europei, ci patriotismul fără fum. Se pot atîța flăcările iubirii de patrie și fără fumul urei de naționalitate.

Aceste fapte se petrec înaintea ochilor nostri, în nemilcitatea noastră apropiere. Nu numai domnitorii se îmbrășează; ci și națiunile.

„Și această îmbrășare e sinceră; pentru-că e necesară. (?)”

În continuare se ocupă mai ales de Carmen Sylva, ca poetă.

Sibiu, 20 Sept. n.

Artillerie la honvezi. Magyarorszag este informat, că în curînd se va crea artillerie deosebită și la honvezi, cum are „Landwehrul” din Austria. Chestiunea va veni la ordinea zilei în delegațiune. Ministrul comun de război va face propunerea, ca speșele noului corp de oaste să se asigure din bugetul comun.

Din Austria. Ziarul ceh *Narodni Listy* din Praga deduce din tonul ziarelor oficiale din Germania și Ungaria, că guvernele acestor țări n'ar avea nimic contra schimbarii constituției austriece. Ministrul Badeni deci nu se mai poate provoca la Germania, că ar sta în cale și astfel reviziunea constituției s'ar putea face.

Bărbății de încredere ai Cehilor tineri au ținut în 28 l. c. o consfătuire în Praga, ocupându-se între altele cu întrebarea, că sub ce condițiuni ar putea intra deputații cehi în delegațiune. Poziția ce o vor lua Cehii atîrnă dela ținta guvernului. Tot în consfătuirea aceasta s'a luat deciziunea, că

deputații cehi să lupte și mai departe fără întrerupere pentru interesele poporului ceh. În privința tacticii de care au să se folosească deputații în parlament, li-s'a dat mîna liberă.

Tinerimea din București.

Am amintit ieri despre mișcarea ce s'a pornit în România în favoarea cauzei naționale sub presiunea ultimelor evenimente politice. Eată aci textul celui manifest, pe care l'a edat comitetul studențesc din București:

Români!

Loviturile pe care neamul nostru le primește, și care în mare parte sînt datorite nepăsării noastre, nu ne mai îngăduie tăcere. O lume întreagă știa de pasurile fraților nostri; îi compătimea pe ei și ne încuraja pe noi în lupta pentru cauza cea sfîntă a românismului.

Era un moment, cînd vrăjmașii s'guduiau de protestările generale ale opiniei europene, își muiașeră îndrăzneala lor.

Astăzi, lumea cultă nu mai e preocupată de dreptele noastre cereri, și vrăjmașii nostri cu o cutezanță uimitoare, dau lovituri puternice și păgubitoare existenței neamului nostru.

Dar' succesele asupritorilor, datorite numai minciunelor aparente ale sărbătorilor oficiale, nu pot să fie decît efemere.

Datoria noastră e de a desvîli lumii întregi și mai ales aliaților amăgiți ai Ungariei, neomeniile, nedreptățile și persecuțiile ce se adăpostesc sub lustrul înșelător al recepțiunilor împărătești.

Români!

E rîndul nostru să ne rostim, să trezim chiar și pe vrăjmașii neamului nostru din beția triumfului lor, arătîndu-le prin protestările noastre, că nu se poate decreta stîngerea unui popor de 3 milioane prin vorbe, fie ele chiar împărătești.

Se strigăm cu putere, cu glasul disperării, ca să știe întreaga lume cultă, că armonia dintre Noi și Unguri, nu se poate stabili prin vizite înalte, ci numai prin stîrpirea nedreptății și arbitrarului.

Tinerimea română universitară își va face datoria.

Va apela din nou la întreaga presă europeană spre a sprijini legitimele cereri ale Românilor subjugati.

Voi, fiți atenți și pregătiți-vă, ca la chemarea ce v'om face-o să răspundeți cu demnitate și cu curaj!

Să lăsăm nepăsarea și să fim treziți și în somn de vorbele poetului: „Capul ce se pleacă, paloșul nu-l taie; „Dar” cu umilînță lanfu-l încovoae”.

Comitetul național studențesc.

Acest manifest tipărit în mii de exemplare a fost placardat pe toate străzile capitalei.

În Iași, precum aflăm s'a pornit asemenea o vie mișcare.

La politica de „Csárdás”.

La articolii publicați sub acest titlu primim următoarele reflexiuni:

Chiar în Oradea-mare s'au întîmplat, că un jurist, fecior de plugar român din Sătmăr, cu numele Darabanth János, astăzi avocat în Bănat, cerceta numai societățile, în care rolul principal îl ducea „Csárdás-ul”. Urmările? Acesta, deși trăiește mare parte numai dela Români, — spre rușinea lui, — s'a lăpădat cu totul de religiozitatea și naționalitatea română, desconsideră și batjocorește tot ce e românesc. Cu toată ocaziunea atacă în forma cea mai perfidă pe toți despre cari e convins, că simțesc româneste.

Are dar' tot dreptul dl. corespondent al „Tribunei”, cînd ocupându-se de petrecerea din Bratca arangiată spre rușinea Românilor Bihoreni, — se provoacă la produsele dragostei ungurești din Sătmăr. Eu spre completare arăt puclicului românesc ca exemplul pe Darabanth János, pe care foaia românească din Timișoara fără nici un scrupul îl anumeră între viriliștii români din comitatul „Timișorii”.

Domnilor! nu compromiteți numele românesc, punîndu-le într'un rînd cu numele renegatului Darabanth János. Sau prin atari fapte voiați a da satisfacție celor prigoniți și batjocoriți pentru apărarea drepturilor noastre naționale și pentru-că au curajul de a-și apăra limba, religiozitatea și naționalitatea?

Veritas.

Din cercurile tinerimei.

Un răspuns.

Sibiu, 28 Sept. n.

De oare-ce știu prea bine, că publicul român e sătul deja pînă peste cap de declarații, replici și duplici de tot felul numai fără voe și cu greu m'am decis la acest răspuns.

Am fost prea la persoană atacat și prea despoiat de ori-ce bună credință, decît să nu răspund în câteva șire declaratiilor din Cluj.

La tot cazul atît declarația însăși cît și răspunsul meu vor fi binevenite celui-ce va face cîndva un studiu psihopatologic asupra neurasteniei politice-sociale de care sîntem cuprinși azi toți Românii.

Ceea-ce privește fondul celor susținute de mine în articolul — obiect al indignației foștilor mei colegi — nu pot face alt lucru mai cumințe, decît să susțin din nou în întregime sa cele afirmate în el, ca isvorite din intima mea convingere și conforme nudului adevăr.

Am tratat în mod academic — în un lung articol despre spiritul puțin științific și despre direcția mai mult practică a educației la universitățile ungurești, arătînd influința desastroasă a acestuia asupra tinerimii noastre.

Și lucrul acesta poate în formă și mai drastică l-au susținut de zeci de ori și ziarele ungurești criticînd aspru profesoria ca și studențimea. Cu toate acestea nu s'a aflat nime ca să se indigneze fără rost în fața faptelor adevărate, căci doar' a face o critică serioasă și obiectivă este un drept natural al fiecărui om, care dorește o îndreptare a lucrurilor existente.

Să mă ierte d-nii Dr. A. Maniu, Iuliu Bucur, precum și mandanțiiilor, dar' a scoate din articolul meu câte o frază scurtă — care natural prin aceasta câștigă cu totul alt înțeles — și călărind pe ea a-mi atribui intențiuni pe cari eu nu le-am putut avea, nu este o procedură corectă.

Înțeleg în căva indignarea tinerimii și zelul cel arată întru păstrarea bunului seu nume, și eu am fost cel dintîi care m'am bucurat auzind despre furtuna ce a produs articolul meu în Cluj. Am așteptat cu zor voci și echouri cari fără nici o personalitate să ia în apărare tinerimea combatînd după putință și cu argumente ceea-ce li-s'a părut exagerat sau chiar vătămător în articolul meu.

În locul acestora o parte a tinerimii dă mandat la doi inși cari punîndu-se pe pedestal „grozav” vin să „mă pedepsească” „pentru seducerea opiniei publice” și pentru „neaprecorările” mele timbrîndu-mi aserțiunile „ca lipsite de ori-ce adevăr”.

Mărturisesc, că la așa ceva nu m'am așteptat tocmai din partea Clujenilor.

Mă mîngae numai conștiința că o parte mai mare a tinerimii a stat departe de această pripită declarație, și în fundul inimii, mi-o dat mie drept cum desigur pe partea mea au fost toți aceia cari cunosc din autopsie tinerimea din Cluj.

Da d-lor Clujeni am avut curajul civic de-a adăuga la un car de laude cu care v'am acoperit și un mic grăunte de adevăr, căci am fost dator cu aceasta iubirii mele de dreptate, precum și publicului român.

În privința competenței încă țin se va aduc aminte, că prin faptul că 3 ani de zile am lucrat și apărînd pretutindeni dar' mai ales în presa interesele tinerimii din Cluj mi-am câștigat competența de-ai atrage atenția și asupra unor mici defecte de cari sufer.

Repet încă odată, că m'am simțit dator ca să prezint un tablou fidel și mai presus de toate obiectiv și în laude și în critică cu privire la universitarii din Cluj, și aceasta fără tendință, ci numai în interesul lor adevărat. Cine vrea să se convingă despre adevărul celor susținute de mine meargă pe 2—3 zile la Cluj să studieze trailul, felul de ocupațiune, sentimentele și idealurile tinerimii din Cluj și pe D-zeu că îmi va da mie dreptate.

Cu aceasta declar polemia din parte-mi de încheată, ne mai avînd nici voe nici putință să mai reflectez eventualelor și învitorilor atacuri.

Tot ce aștept dela dîșii e, că pentru cutezanța de-a fi grăit adevărul să nu-mi spargă capul.

Valer Moldovan.

CRONICĂ

Sibiu, 30 Sept. n. 1897.

Sărbare bisericască. Din comuna bănețeană Sîlba primim următoarele: Pentru creștinii nostri gr.-or. de aici zilele de 8 și 9 Sept. st. v. au fost zile de bucurie. În 8 Septembrie s'a sînit un steag frumos de mătăș galbină, în preț de 130 fl. v. a., donat de corul vocal de aici, care l'a făcut cu ajutorul mai multor marimișor domni. Ca naș al steagului a binevoit a figura dl. avocat Cor. Bredicean din Lugoj. În 8 Sept. d. a. la 3 ore a sosit dl. Bredicean însoțit de mai mulți iuristi. După vecernia s'a făcut sîn-

țirea steagului. A urmat apoi o vorbire acomodată, din partea parohului local Isăia Popoviciu. Eșind din biserică înaintea numărului public, dl. Bredicean a ținut o vorbire populară, îndemnînd poporul a fi cu alipire către sfînta biserică, către preotul ei și cu iubire către patrie și a mulțumit în fine poporului, că l'a învrednicit de cinstea de a fi naș al steagului. A urmat apoi jocul și veselie pînă tîrziu. În 9 Sept. s'a îndeplinit sîntirea noiei case parohiale, — un edificiu modern în preț de 3000 fl., clădit lângă biserică, la locul cel mai de frunte al comunei, prin jertfele și ostenelele creștinilor nostri în frunte cu parohul local. După sf. liturgie dl. protopop Dr. Popovici însoțit de parohul local Is. Popovici și de parohul din Costeiu-mare Adam Gosa a mers cu litia la casa parohială, unde s'a îndeplinit sîntirea. Întorcîndu-ne în biserică, dl. protopop a ținut o vorbire foarte frumoasă poporului, la care a răspuns preotul local printro asemenea vorbire. A urmat apoi prînzul în casa parohială, la care n'au lipsit nici toastele. A urmat apoi veselie pînă seara tîrziu. Creștinii nostri zidind casa parohială au dat dovadă, că și în aceste vremi cînd credința e neabăgată în seamă știu prețul bisericii și pe preot. Așa să rămână și pe viitor.

Un creștin.

Hymen. Domnul Georgiu Mărcușiu și d-soara Maria Varga anunță celebrarea cununiei lor, care se va ține Duminică, în 3 Octombrie st. n. 1897, după amiază la 4 ore, în biserică gr.-or. din suburbiul Iosefin.

— D-soara Sabina David din Bacium și dl. Dr. Alexandru Borsia din Abrud, fidanțați.

Episcop maghiaron. Episcopul rutean Fîrzed Gylva devenit faimos prin „patriotismul” său șovinist, s'a distins de curînd printro nouă bravură „patriotică”. A chemat la rezidența sa din Ungvár pe toți șefii preoției sale, sub pretext de a se sfătui asupra măsurilor de luat în greaua miserie a populației rutene. De fapt însă toată consfătuirea a culminat în recomandarea de nou a celui mai cald „patriotism” și în luarea câtorva măsuri pentru a răspîndi și mai mult limba maghiară între preoții și învățătorii ruteni. O ispravă și asta, dar numai pentru șovinismul nu pentru bietul popor!

Badeni absolvat de excomunicare.

Pe cum se anunță din Viena, arhiepiscopul și cardinalul de acolo Gruscha a comunicat prim-ministrului Baden, că l'a absolvat de sub excomunicarea, la care ar fi trebuit să fie judecat pentru duel conform legilor dreptului canonic.

Necrolog.

Subscriși cu inima frîntă de durere anunță, că ibutul lor sot, tată, ginere, frate și cumnat George S. Thomas, paroh gr.-cat. în Tohanul-vechi, catechet la școalele medii române din Brașov, membru al „Asociației transilvane” etc., astăzi în 28 Septembrie a. c. st. n. la orele 9 a. m. după un morb îndelungat, dar plin de resignațiune creștinească, și-a dat nobilul seu suflet în mâinile Creatorului în anul al 37-lea al etății și al 12-lea an al căsătoriei și preoției sale. Despre această tristă pierdere în cunoștință pe toate rudeniile, amicii și cunoșcuii. Osemintele scumpului defunct se vor astruca în 30 Septembrie a. c. st. n. la orele 12 din zi în cimiterul bisericii române din Tohanul-vechi. Fie-i fîrta ușoară și memoria binecuvîntată! Tohanul-vechi, în 27 Septembrie st. n. 1897. Lucreția Thomas născută Pop, ca soție, Nicolae Pop, și Elena Pop, ca soții; Maria S. Thomas cu soțul seu Dimitrie Stoeneacu, ca soră și cumnat. Horea, Mirocea și Letiția, ca fii și fiică. Elisa G. Radu născ. Pop. Aurelia Ios. Pop. n. Pop. Nicolae V. Pop cu soția Elena, Octavian Pop cu soția Maoia, și Cornelia Pop, ca cumnate și cumnați.

Mégis hunczút az... osztrák! Sontanul prieten suveran al Ungurilor, împăratul Wilhelm, ar fi promis — scriu foile ungurești — că va face o compoziție musicală despre dispoziția entuziastă ce-a vîzut în Budapesta. Adece o nouă distincție și încă... artistică! Ungurii nu știu ce să mai facă, în chip de mulțumire și recunoștință! Și știți ce-au făcut? Au răspuns tot pe cale musicală. Eată cum. Niște patrioți din Zenta au schimbat tradiționalul cîntec unguresc „Mégis hunczút a nemet” în:

„Mégis hunczút az osztrák,
Mert a magyar kifosztátlak”.

Budapesti Napló, înregistrînd cu multă satisfacție inovația, o află foarte de „spirit” și nădăjduiește, că ea se va popularisa în curînd... Mai e vorbă?

Complot anarhist în Spania. Din Madrid se vestește, că 17 indivizi suspecti au fost arestați acolo sub acusa unui complot anarhist. În strada Braso Mirlo poliția a descoperit o mașină infernală și a mai arestat un anarhist.

Guvernul și Sécui. Se îngrijește bine guvernul unguresc de Sécui, pe cari îi teme — bagseamă — de valachisare! Zilele trecute camera comercială din Murës-Vasarhegy a așezat în diferite părți ale șesului Ungariei 350 de coji sécui, în etate de 12—16 ani, în scop de a-i aplica la meserii. Cheltuielile de drum ale „pușorilor” stăpînirii s'au dat din banii statului.

Schelet de mammut lângă Sătmăr. Lângă Sătmăr, la comuna Domahida, s'a aflat zilele acestea, cu prilejul unor lucrări, un complet schelet de mammut. Specialiști vor merge la fața locului, să scoată cu totul din pămînt uriașul schelet și să-l supună unei

Pentru redacție și editură responsabil: Ioan Morariu
Proprietar: Pentru „Tipografia”, societate p
acțiuni: V. H. Dressnandt.

„THE GRESHAM“, societate engleză pentru asigurarea vieții, în Londra, (intemeiată la 1848).

Dela 1 Sept. a. c. a introdus metoda nouă de

asigurare hipotecară,

care face posibilă fiecărui proprietar de pământ ori de casă, al cărui imobil e îngreunat cu împrumut hipotecar, ca prin contractarea unei atari asigurări de împrumut hipotecar în schimbul unei bagatele taxe să asigure familiei sale favorul, că în cazul dacă ar muri ori-când în decursul termenului de solvire a împrumutului, proprietatea îngreunată cu împrumutul hipotecar să rămână liberă de ori-ce însărcinare familiei.

Prin contractarea unei atari asigurări în schimbul unei taxe anuale foarte neînsemnate Societatea ia asupra-și obligațiunea, că în cas de moarte a contractantului, ce ar obveni, ori-când în marginea termenului de plată a împrumutului hipotecar, să plătească numai decât suma care îngreunează proprietatea la institutul, care a dat împrumutul și să pună familia în posesiunea acelei proprietăți eliberate de datorie.

La contractarea acestei asigurări e cu totul indiferent, că oare împrumutul datorează de acum, ori e indiferent pentru-că taxa anuală se socotește numai pentru timpul restant.

Condițiile sunt clare și ușor de priceput pentru ori-cine. Procedura de contractare nu-i împreună cu nici o greutate.

Informații mai detaliate dă:

Szepessy Lajos,

representant pentru Ardeal al secțiunii hipotecare a societății engleze pentru asigurarea vieții „The Gresham“.

Cluj, Trencsén-ter Nr. 1, (casa proprie).

LONDON.

LONDON.

LONDON.

Cereți noul Catalog de oroloage cu ilustrații.

Chiar acum a apărut și se trimite gratis.

Pentru a face cunoscută societatea noastră în lume, trimitem următoarele 3 soiuri de oroloage cu preț redus franco vamă și colet și le trimitem ori-cui acasă dacă ne trimite pentru orologul de argint 15 fl., pentru cel de aur 60 fl. și pentru orologul de aur, cu broș pentru dame 23 fl.

Ambe oroloagele de domni sunt prevăzute cu capace duble foarte tari (argint sau aur curat) cu anker extraordinar de bun, cu petri de rubin și balantă de compensație. (Cel de aur are încă coardă Breguet). Oroloagele sunt bucate artistice și dăm garanție de 5 ani.

Adresa e:

The International Mercantile Association, 31, Cannon Street, London, E. C.

Toate celelalte mărfuri ca: utensilii de mâncare, de argint și arginție, mărfuri de manufactură în general, mașine și aparate, unelte și mărfuri coloniale pot fi comandate dela noi cu prețurile originale (sau cu prețuri reduse de fabrică).

Ni se poate scrie în toate limbile.

Scrieri nefrancate, ori ne suficient francate nu se primesc.

[1898] 3—10

Direcțiunea.

Legea veterinară.

Atât primăriile comunale, cât și fiecare econom au trebuință să cunoască **legea numită veterinară**. Dl Tormay Béla, secretar de stat în ministerul de agricultură, a scos la lumină o explicare populară a legii amintite. În această explicare se vorbește pe larg despre pasapoarte, de târgurile de vite, de boalele lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Reuniunea agricolă română din Sibiu a tradus această carte în limba română populară. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu

împărtășește economilor cele mai de lipsă cunoștințe

despre

LEGEA VETERINARĂ

BOALELE CONTAGIOASE

stând cu dinșii la sfat în lungile serii ale iernii.

De

Tormay Béla.

(184 pag. mari.)

Cartea costă 30 cr. (cu porto postal 35 cr.) și se poate cumpăra dela

„Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

A eșit de sub tipar:

Însoțirile de credit

împreunate cu

Însoțiri de consum, de vânzare, de viieri, de lăptări etc. și instrucțiunile trebuincioase.

Îndreptare practică

pentru

Înființarea și conducerea de astfel de însoțiri

de

F. W. RAIFFEISEN.

Edițiunea a V-a.

Traducere autorizată de

Dr. Aurel Brote,

directorul băncii gen. de asigurare m. „Transilvania“

EDITURA

„Reuniunii rom. de agricultură din comitatul Sibului“.

(280 pagini mari.)

Cartea costă 30 cr. (cu porto postal 90 cr., recomandată 1 fl.) și se poate cumpăra dela

„Tipografia“,

soc. pe acțiuni în Sibiu.

PUBLICAȚIUNE.

Se aduce prin aceasta la cunoștință publică, că după-ce înaltul minister reg. ung. de finance prin organele sale de controlă a îndeplinit revisia loteriei de clasă I. a primei loterii de clase reg. ung. privilegiată, losurile s'au transpus colectorilor principali spre mai departe vânzare.

Planul de sortire aprobat de înaltul minister reg. ung. de finance prin aceasta se publică:

Plan al primei loterii de clase reg. ung. priv.

100.000 losuri, 50.000 câștiguri.

Clasa I. depuneri coroane 12.— Tragere: 11 și 12 Noembrie 1897	Clasa II. depuneri coroane 20.— Tragere: 10 și 11 Decembrie 1897	Clasa III. depuneri coroane 32.— Tragere: 4 și 5 Ianuarie 1898	Clasa IV. depuneri coroane 40.— Tragere: 26 și 27 Ianuarie 1898	Clasa V. depuneri coroane 82.— Tragere: 16 și 17 Februarie 1898	Cel mai mare câștig în cas norocos
Câștiguri	Câștiguri	Câștiguri	Câștiguri	Câștiguri	1,000.000 coroane
Coroane	Coroane	Coroane	Coroane	Coroane	
1 à 60000	1 à 70000	1 à 80000	1 à 90000	1 à 100000	1 à 600000 600000
1 à 20000	1 à 25000	1 à 30000	1 à 30000	1 à 30000	1 à 400000 400000
1 à 10000	1 à 10000	1 à 20000	1 à 20000	1 à 20000	1 à 200000 200000
1 à 5000	1 à 5000	1 à 15000	1 à 15000	1 à 15000	1 à 100000 100000
3 à 2000	3 à 3000	3 à 10000	3 à 10000	3 à 10000	1 à 60000 60000
5 à 1000	5 à 2000	5 à 5000	5 à 5000	5 à 5000	1 à 40000 40000
8 à 500	8 à 1000	8 à 2000	8 à 2000	8 à 2000	1 à 20000 20000
30 à 300	20 à 500	10 à 1000	10 à 1000	10 à 1000	1 à 10000 10000
50 à 100	60 à 300	70 à 500	70 à 500	70 à 500	1 à 6000 6000
2900 à 40	3900 à 80	4900 à 170	3900 à 170	3900 à 200	1 à 4000 4000
3000 câșt. cor. 240000	4000 câșt. cor. 477000	5000 câșt. cor. 898000	4000 câșt. cor. 984000	4000 câșt. cor. 1061000	2 à 30000 60000
					3 à 20000 60000
					20 à 10000 20000
					50 à 5000 250000
					400 à 2000 800000
					720 à 1000 720000
					1000 à 500 500000
					27800 à 200 5560000
					30000 câșt. în premit 9550000

La tragerea clasei I., care are loc publice la 11 și 12 Nov. a. c., în prezența autorităților reg. ung. de controlă și în prezența unui notar public în salele redutei, se capătă losuri la toți colectorii loteriei reg. ung. de clase.

[1974] 1—1

Budapesta, 1 Octombrie 1897.

Direcțiunea
loteriei reg. ung. priv. de clase
Lonyay. Hazay.

Pentru „Tipografia“, societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Toate scrierile profesorului Dr. Weigand despre Români

se găsesc de vânzare la „Librăria“ noastră cu prețurile originale. Astfel:

1. „Die Aromunen“, (Macedo-Români).
Vol. I. „Land und Leute“, cuprinde descrierea călătoriei profesorului Weigand pe la Români din Macedonia, interesantă pentru ori-care Român, care se interesează de frații sei. O lectură atrăgătoare și pentru nespecialiști. Volumul de 334 pag., cu 9 ilustrațiuni frumoase și cea mai perfectă carte etnografică costă fl. 6.20
2. Vol. II. („Völkshliteratur“), cuprinde literatura populară, versuri și povești, cu traducerea germană și un lexicon, 386 pag., costă fl. 5.—
3. „Vlach-Meglen“, o cercetare etnografică-filologică; volum de 80 pag., cu 4 ilustrațiuni, fototipie, costă fl. 2.25
4. „Die Sprache der Olympe-Wallachen“, cu o introducere despre popor, volum de 144 pag., costă fl. 1.85
5. „Raportele anuale despre seminarul filologic român din Lipsa“, conținând lucrările dlui profesor Weigand și ale elevilor sei despre Români:
„Primul raport“, (1894) de 157 pag. costă fl. 1.85
„Al doilea raport“, (1895) de 224 pag. costă 2.80
„Al treilea raport“, (1896) de 332 pag. costă 3.80

Cartea de sub nrul 1, vol. I. e pentru toți Români inteligenți; celelalte se recomandă bărbatilor de specialitate. Toate sunt scrise de sine înțeles, în limba germană.

Librăria „Tipografiei“, societate pe acțiuni.

Noutăți musicale.

La librăria „Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu se află de vânzare următoarele piese pentru voce și piano.

	Cor. Fil.
Alexandrescu Ernest I. „Ai plâns și tu vre-odată?“ romanță pentru voce și piano	1.—
„Nu înțeleg“	1.—
„Pictorial“	1.—
„Un fir electric“	1.50
Belortu D. C. „L'Affection“, polca franceză pentru piano	1.—
„De Braila à Gènes“, galop pentru piano	1.—
Burlan Ioan D. „Sărba Bucureștenilor“, pentru piano	1.—
„Sărba“	1.—
„Didi“, polca mazuca pentru piano	1.50
Cristide Dimitrie St. „Isorul“, romanță pentru voce și piano	1.—
„Liniște“, vals pentru piano	2.—
Cirillo Alphonse „Am plâns“, romanță pentru voce și piano	1.50
„Singurătatea“, romanță pentru voce și piano	1.50
„Claire“, polca pentru piano	1.—
Decker Carol „Institutele-Unite“, vals pentru piano	2.—
Dimitrescu Const. „Sărba Bucureștenilor“, pentru piano	1.—
„Sărba Mirilor“, pentru piano	1.—
Fotino Gh. „Jubilul Marș“, pentru piano	1.50
„Sărba Horia“, pentru piano	1.—
Ionescu G. „Eliș“, polca franceză pentru piano	1.—
„Zéphir“, polca mazuca pentru piano	1.50
Kneisel Anton „Souvenir de Zürich“, polca mazuca	1.—
Lutz Mayer „Pas de quatre original“	1.—
Margharitescu Michel „Gavotte dela Princesse Marie“	1.50
Mironescu Mathilde „Les beaux yeux“, valse pentru piano	2.—
Moinaru Costache „Terăncuța“, cântec popular pentru voce și piano	1.—
Nițescu F. G. „Hora înfrățirii“, pentru piano	1.50
Ochialbi G. N. „Hora Margareta“, pentru piano	—50
„Hora țărănească“, pentru piano	—50
„Hora ovricea“, pentru piano	—50
„Hora nebună“, pentru piano	—50
„De te-ar prinde neica 'n crâng“	—50
„Hora Ochialbi“, pentru piano	—50
„Hora noptii“, pentru piano	—50
„Sărba oltenească“, pentru piano	—50
„Hai Cristei“, pentru piano	—50
„Hora luncii“, pentru piano	—50
„Hora Floreasca“, pentru piano	—50
„Hora Zuralia“, pentru piano	—50
„Ca la ușa cortului“, țigănească pentru piano	—50
„Hora Aurora“, pentru piano	—50
„Hora ochesica“, pentru piano	—50
„Hora frunza“, pentru piano	—50
„Flori în vale“, polca mazuca pentru piano	1.—
Oppelt W. „Toujours avec argent“, polca franceză pentru piano	1.—
Paulmann Sigismund „La blondine“, polca mazuca pentru piano	1.—
„Turda“, marș patriotic	1.—
„Hora Reginei“	—50
Paulmann Sigismund „Sărba papuselor“	—50
„Marș turcesc“	—50
„Pune talpa la pământ“, brâu pentru voce și piano	—50
Polyso-Micșunesti N. „La belle Alexandrine“, mazuca de salon	1.50
Rădulescu Eleutheriu „Souvenir de Focșani“, polca mazuca	1.—
Schedi Mihail „Pensées de Printemps“, Morceau de salon	1.50
Schlichting S. „Kreutz-Polca“, original	1.25
Simionescu Ioan R. „Doina Jiului“, pentru voce și piano	1.50
Sprescu Oscar „E greu să uiți“, romanță pentru voce și piano	1.50
Trifu Gh. „Te iubesc“, romanță pentru voce și piano	1.—
Vasilin N. „Cecilia“, vals pentru piano	2.—
Zika Anton „Pe aripel amorului“, vals pentru piano	2.—

Noutăți apărute în urmă.

Burlan I. D. „En Vogue Quadrille“	1.50
„Nunta de argint“, marș	1.—
Capșa M. „Intermezzo“, pentru piano	1.—
Cirillo Ant. „Les fleurs de Mai“, valse	2.—
Dimitrescu C. „Sărba oficerilor“	1.—
Ivanovici „La fille du Marin“, valse	2.—
Kaps C. „Daisy Bell“, valse (All Right)	1.50
Lowthian „Veneția“, vals	1.50
Pursch O. „Nunta de argint“, vals	2.—

„Veselia română“,

colecțiune de piese alese, pentru voce și piano.

Nr. 1. Raynald L. „Vinul de Cotnari“, vals cânt. cu cuvinte rom. și fran.	1.—
2. Sayer Henry L. „Tararabum-der-é“, cânt. cu cuvinte românești și franțoești	1.—
3. Filloreanu Al. „Imnul școlarului“, pentru 3 voci și piano	1.—
4. Alexandrescu Er. „Nu înțeleg“, romanță	1.—
5. Moniuszko „Cosacul“, cântec polonez, cu cuvinte române	1.—
6. Vargă F. „Mustăți“, polca cu cuvinte române și franceze	1.50
7. Mureșianu A. „Deșteaptă-te Române“, cântec patriotic	1.—
8. Dorianu I. „Liliacul alb“, cu cuvinte române și franceze	1.50
9. „E. ah! iubirea“, cântăreț pentru voce și piano	1.—
10. Denza L. „Ochi albaștri“, cu cuvinte române și italiene	1.50
11. Cuna L. „O dragă Margaretă“, cuvinte de I. Dorianu	1.—

Noutăți apărute în urmă.

Volstedt „Lustige Brüder“ (Frații veseli), vals	1.—
Voreas D. D. „In fênul de curând cosit“, romanță	1.—
Wagner F. „Vulturul“, marș (Unter Doppel Adler)	1.—
Wiest Louis „Privighetoearea de peste Olt“, potpourri național Nr. 1/2 a	2.—
Nr. 12. Zeller „Nu fi supărat“, Sei nicht böse, cuvinte de Dorianu	1.—
13. Gozlan „Visul“ (Le rêve), romanță, cuvinte de Dorianu	1.50
14. Dumitriu „Cât te-am iubit“, romanță	1.—
15. Dorianu „All Right“, cuvinte române și franceze	1.—
16. Dumitriu „Sărba lui Zdrelea“, cu cuvinte	1.—
17. Dorianu „La tine copilă dragă“, romanță	1.—

Pentru tipar responsabil: Iosif Marschall.